

ג. מנהג העולם לקרוא את הנולד על שם המת לזכרון שמו,
ומכל מקום אם קורין על שם מי שמת בלי להשאיר אחריו
זרע בניים, זהרו לקרוא לנער בתוספת עוד שם אחר, מפני
שמי שמת בלי בניים הורע מולו בזה י"ח.

כתר שם טוב עמוד מס 198 א טהרני, אבישי בן יצחק הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

"המנาง בעולם שקוראים על שם הנפטר, כדי לקיים לו שם וזכרון, ואפילו אם
מת בלי בניים, וכעין מה שאמרו גבי אחיו שמת ואין לו בניים, שיש בזה מצוה לקראת
כתר שם טוב עמוד מס 198 א טהרני, אבישי בן יצחק הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

את שמו של הבן הנולד לו על שם אחיו המת, וכמ"ש בזוה"ק (חלק א, דף צו ע"ב), וכן כתוב בשו"ת תשב"ץ (חלק ד טור א, חותם המשולש סימן כה אות ד) בזוה"ל: והוא יתברך ישם את שמו ביניהם, ויתן להם בן כשר והגון לקיים שם המת, ולא ימחה שמו בישראל אנס"ו. נאם אחיכם דורש שלומכם הנעים שלמה דוראן ס"ט. וכן עשו הדינים ישצ"ו, והאריכו זמן ביניהם עד שנתרצית היבמה ליבט, והולידו בן בראשונה ונקרא על שם המת, ועלה זוגם יפה תהיilot לאל. עכ"ל. ע"ש. וכ"כ הגאון רבי יצחק פאלאגי בספר יפה לב (חלק ו אהע"ז סימן קטו, דף פו ע"א) אחר שהזוכר לדברי הזוה"ק הנ"ל, כתוב ווז"ל: שמע מינא דקרה דכתיב בפרשת תצא (דברים כה, ו): "זה יהיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו בישראל", הוא בפשטיה לקרוא לבן הראשון מיבמותו בשם אחיו המת, והכי נהוג ויקראו בשם הבעל הראשון. עכ"ל. ע"ש.

וכתב הגאון רבי דוד זכות בספר זכר דוד (מאמר א פרק פד) שאם רצונם של הנשואים לקרוא את שם המת על הבן הנולד להם, הרשות בידם, רק שאין בו שום חובה מעיקרא דין. וכתב עוד שבאו לפניו כמה מעשים בעניין יום, ובקשו הורי הנער לקרוא על שם של הנפטר, ואמר להם שלא יקראו את שמו של המת בלבד, מפני דהוה ריע מזליה, אלא יקראוו בתוספת שם אחד, ופניהם חדשות באו לכאן, ויחי. ע"ש. וע"ע בספר חסידים (סימן תעוז) שכתב ווז"ל: יש עוד זוגים שלא יצליחו, ונפקא מינה לאיש חסיד למנוע בהם ולהבדול, כגון ראובן שלקה את רחל ומתה, וילדה בניים לרואובן, ולאחר מותה הניחה בניים, לא יקח ראובן את לאה אחוותה, לפי שאמרו חכמים אחד ממאה אין זוכין להוליך בניים משתי אחיות. אבל אם לא הניחה בניים, אם יקח לאה או יולד ממנה, לפי שהראשונה אחותה לא ילדה לו. וכן אם מתה לאדם בתו וילדה לו אשתו בת אחרת, אם הראשונה הניחה בן או בת, או יקרא פעמי שנייה בשם המתה, כיוון שיש לה זרע. ואם אין לה זרע לא יקרא השניה בשם המתה, ויהיו לו בניים מן השניה, בן עניין השער, וצריך רחמים גדולים להפוך השער מעניינו. עכ"ל. ע"ש. וכ"כ הגאון רבי משה פיינשטיין בשו"ת אגרות משה (י"ד חלק ב סימן קכב) שמי שמת בלי בניים יש לומר שהוא מצד חטאו, וא"כ הוא ריע מזליה. ע"ש. ועיי' בספר של"ה (תורה שבכתב וישב, בהג"ה) שנגזר על המת שישתחח מן הלב לאחר י"ב חודש, הוא דוקא למי שיש לו בניים, אבל מי שמת בלי להשאיר אחריו זרע אינו משתכח מן הלב. ע"ש.

כתר שם טוב עמוד מס 199 א טהרני, אבישי בן יצחק הودפס ע"י תכנת אוצר החכמה